

латинско то му окончание *Belgar*, *Белгари*? и на кой отъ индо-европѣйскы тѣ мъртвы и живы іазыцы принадлежи той-зи крой народнаго имени, кой, нѣма никакво противорѣчіе, ся е составилъ отъ *Белг*, *Белгар*? кату имъ прѣдложиме неоторимо то начало чи сички тѣ народны имена сж качествены. т. е. имѣть едно и какво да е значение и иначе не можи да бѣди? . . .

Това имя *Belgarum* кое ся въ старость (нѣколко си вѣка прѣды Хрїста) носили Тектосаги тѣ за народно пѣрвобытно имя, спорядъ голскаго поета Озона, не е друго освѣнь исто то наше народно имя *Българи*, кому само въ нашыи іазыкѣ можи ся узна значение то, и ето какъ:

Ные сме говорили и другадѣ съ примѣры, въ настоіаштее си съчине-ние, чи нашый писменъ и говоренъ българскы іазыкѣ има свойство то при коренны тѣ пѣрвобытны слокове да прибавіа по нѣколко си окончанья, кои окончательни слокове, додавѣтъ на пѣрвобытны тѣ, значенья увеличительны, събирательны, притяжательны и пр., а тии пѣрвобытни коренни слокове, кату ся отдѣлѣтъ отъ додадены тѣ имъ отъ послѣ, оставѣтъ пакъ рѣчи имѣюшти цѣло особно значение, свойство кое има самскрытый іазыкѣ въ най-голѣмѣ общырность, какъ то е доказано отъ най-учены тѣ индианисты. По това свойство іазыка си ные штѣмъ разложи народно то си имя *Българи* и штѣмъ доказа какъ е съставено и што значи:

Кореннаа рѣчь е *блг* или *блгъ*, коіа съотвѣтствува съ образованѣ тѣ отъ нежъ *благъ*, *благый* и пр.; съ окончание то же на слога *ар* става *Българ* или *Блгар*, попълнено съ удвоенны *г*, става *Българъ*, *Блгаръ*; а съ додадены іоште слогъ на *инъ*, *Блгъ-ар-инъ*, кой слогъ дава на таѣхъ рѣче іоштъ едно по общырно, по-разироострынено значение. Подобно съставены рѣчы въ іазыка си имаме много, отъ кой то забѣлѣжваме слѣдныя: Отъ *овць* (овца) става прилагателно *овчъ* [овчы мѣсо казваме]; отъ *овчъ* же съ додаденое *ар* става *овч-ар*, а іоште съ додадены слогъ на *инъ*, става *овч-ар-инъ*, и значи онъ-зи кой то притяжава и пасе овцы: Отъ *грнць*, става *грнчъ*, *грнч-ар*—*грнч-ар-инъ*, и значи онъ-зи кой то има заведение и прави грнцы, и други много.

Нека сравниме и отъ самскрытъ іазыкѣ еднѣхъ рѣчь коіа ся съставя въ него іазыкѣ по истый крой какъ то и въ нашъ іазыкѣ.

На самскрытъ іазыкѣ кореннаа рѣчь на *земъ* тѣхъ *езем*, отъ коѣхъ става прилагателна *земен* или *земено*, какъ то ни ѣхъ пишѣтъ учени то индианисти; отъ *земен* же става съ окончание то на *ат*, *земен-ат*, а съ окончание то на *ар*, става *земен-ат-ар*, коіа учени тѣ ни прѣдставлѣтъ съкратена *зементар*, и тѣлкувѣтъ ѣхъ чи значила: онъ-зи кои то наѣма зѣмѣхъ да ѣхъ работи, равно съ *fermier*. Таіа же рѣчь и днѣсь е въ употрѣблѣние въ Хиндистанѣ, т. е. наѣмаюшти тѣ земы за равотанѣ ся назовавѣтъ *зементари*.

Сега кату видѣхме какъ ся е съставила таіа рѣчь *блгъ-ар-инъ*, по исто то свойство самскрытаго іазыка, нека видиме и што значи.

Видѣхме чи кореннаа рѣчь е *блгъ* равна съ рѣчь тѣхъ *благъ*, *благый*; рѣчь та же *благъ* има нѣкоко си значенья приносны, кои сж: *кроткий*, *мирный*, *пытомый*, *счастливъ*, (благополучный), *богатый*, *имотный* (сравн. благо и *благайницѣ*) *благо-родныи*, и друг., штото ако ѣхъ тѣлкуваме по тыя значенья, трѣба